

REVĂRSATUL ZORILOR

1 APRILIE 1931
NUMĂRUL 7

REVĂRSATUL ZORILOR

Viena

1 Aprilie 1931

No. 7

Un chip mare

„Tu împărate te uita! și ia-tă că ai văzut un chip mare. Chipul acesta era foarte mare și de o strălucire nemaipomenită. Stătea în picioare înaintea ta și înfățișarea lui era înfricoșătoare.” — Daniel 2 : 31.

Partea II-a

I EHOVA își păstrează sercetele (tainele) sale până ce sosește timpul, ca să le descopere înaintea creaturilor sale. Fără îndoială El a permis visul lui Nabucodonosor și tot El s'a îngrijit, ca Daniel profetul său iubit să fie la îndemână, ca să explice visul regelui. Daniel nu a susținut nici în cea mai mică măsură, că ar avea o capacitate sau cunoștință mai înaltă pentru a vedea și a exprima scopurile lui Dumnezeu. Ca năuc să fie el ca om împărțit de o cinste ce nu i se cuvine, a zis regelui: „Dar mie taina aceasta nu mi s'a descoperit prin vre-o înțelepciune ce eu aș avea mai mult decât toți muritorii, ci ca să se arate regelui deslegarea.” Deoarece Daniel preumbrește pe rămasița Christosului, care va trăi pe pământ chiar înaintea Armagedonului, desigur înțelegerea chipului va lumina și va încuraja rămasița, ca să poată continua cu curaj lupta împotriva dușmanului. Însemnătatea acestei profeții unșii nu ar fi putut-o înțelege și prețui, dacă n'ar avea cunoștința a-lor două organizațiuni. Mulțumită lui Dumnezeu că a sosit timpul hotărât.

Capul

Darea de seamă din Daniel 2 : 31, 32 descrie chipul ca fiind de o strălucire nemaipomenită, mare și înfricoșător, și spune, că capul lui era din aur curat, pieptul și brațele din argint, pânțele și coapsele sale de aramă. Chipul era mare și înfricoșător, deoarece stătea în legături de dușmănie cu Iehova și a închipuit răutatea deplină. A închipuit pe organizația lui Satan, al cărei cap blăstămat este el. Acest vis l'a văzut Nabucodonosor regele Babilonului, și pentru însemnarea acestui chip în Biblie a fost nimerit să se aplice el și visul său, deoarece descopere pe organizația lui Satan, și la timpul stabilit de Dumnezeu stabilește identitatea lui. Capul acestei organizații pe vremea creerii sale numai cu aurul se putea asemăna în mod potrivit.

Numele femeii, adică a organizației generale a Dumnezeului cel Atotputernic este Sion. Iehova este bărbatul și Tatăl și Sionul este „femeia” deoarece dă naștere sămânței lui Dumnezeu. Calea către Iehova Dumnezeu conduce prin organizația sa. Despre Lucifer citim: „Căci tu ziceai în inima

ta: Sui-mă-voi în cer, înălța-voi tronul meu mai presus decât stelele lui Dumnezeu, și voi ședea pe muntele întrunirii zeilor, pe nordul cel mai depărtat.” — Isaia 14 : 13, 14.

Fără îndoială este adevărat că Satan și-a și împlinit scopul său așa după cum este descoperit în profeție. El a avut o organizație și pe aceasta întregă a căutat s'o pună într'o stare de dușmănie față de Dumnezeu și ca să-și ridice tronul pe nordul cel mai îndepărtat pe muntele organizației lui Dumnezeu, acolo unde tronează Dumnezeu; din care cauză a zis: „Voi fi asemenea Celui prea înalt!” Dumnezeu a rânduit sub conducerea lui Lucifer o organizație, pe care apoi ca Satan a folosit-o pentru scopul său și așa cum a putut a făcut-o asemenea organizației lui Dumnezeu și a folosit-o pentru scopurile sale egoiste, rele și blăstămate. Iehova Dumnezeu nu a împiedecat pe Lucifer întru urmarea cărării sale rele, El acuma așteaptă timpul stabilit, ca să arunce pe Lucifer „în adâncul Seolului”. — Isaia 14 : 15.

Satan a numit organizația sa de pe pământ Bab-il, adică poarta lui Dumnezeu; prin aceasta a căutat fără îndoială să demonstreze, că El este onorat prin organizația sa, după cum și spre Dumnezeu calea duce prin organizația sa. Fără îndoială Satan este „zeul acestei lumi”. (II Corinteni 4 : 3, 4) Bab-il sau Babilon este numele organizației care figurează ca soția lui Satan. Iehova a numit această organizație blăstămată Babel ce înseamnă încurcătură. (I Moise 11 : 9) Cele două nume seamănă laolaltă, dar nu înseamnă un lucru. Dumnezeu pentru aceea a numit Babel organizația nelegiuită, deoarece a încurcat pe toate popoarele și națiunile de pe pământ. Aceasta a făcut-o în cea mai mare parte religia diavolească.

Partea pământescă a organizației lui Satan s'a început cu Nimrod și orașul pe care l'a întemeiat el l'au chemat Babilon. Acesta este numele femeii sau a organizației lui Satan. Cu toate că a fost organizată mai întâi, totuși figurează ca a treia în rândurile stăpânilor mondiale. Egiptul și Asiria erau puteri mondiale încă înainte ce Babilonul s'ar fi dezvoltat în putere (stăpânire) mondială. Nabucodonosor, care pe timpul când a

avut visul, era domnitorul Babilonului, închipue pe Satan, capul adevărat al organizației.

Daniel așa a vorbit către Nabucodonosor, domnitorul Babilonului: „Tu rege, ești regele regilor, căci Dumnezeu cerului datu-ți-a regat, putere, tărie și mărire.” (Daniel 2 : 37) Acest text nu se poate referi direct asupra lui Nabucodonosor, numai în înțeles de suplinitor. Aceea nu este adevărat, că Dumnezeu cerului ar fi dăruit pe Nabucodonosor cu o domnie universală, deoarece stăpânirea mondială babilonică a lui Satan era o instituție organizată și condusă împotriva lui Dumnezeu însă pe Lucifer, căruia i-a dat o organizație înainte de căderea sa l'a pus de capul de aur al organizației. Pe această organizație apoi Lucifer a transformat-o într-o organizație nelegiuită. Organizația lui Lucifer era de origine dumnezeiască, pentru aceea este închipuit capul lui prin aur. Faptul, că mai târziu a fost transformată într-o organizație nelegiuită, nicidecum nu schimbă chipul. Nabucodonosor a purtat slujba de rege sau domnitor pământean ca reprezentantul vizibil al lui Satan, al adevăratului cap. Deci descrierea capului chipului se potrivește minunat asupra lui Satan, ca asupra „capului de aur”. Nu peste mult Nabucodonosor a lăsat să se facă o mare statuie de aur împotriva legii lui Dumnezeu, și a poruncit poporului ales al lui Dumnezeu, ca să se închine acelui idol; aceasta dovedește cu hotărâre, că Nabucodonosor a fost reprezentantul lui Satan. (Daniel 3 : 1; II Moise 20 : 3, 4) Dumnezeu pentru aceea a scos pe Evrei din harul său, deoarece aceștia au îngăduit lui Satan, și Satan cu această ocazie a devenit domnitor universal.

Reprezentantul vizibil al lui Satan era Nabucodonosor, și în calitatea sa de înlocuitor este scris despre dânsul: „Tu regele regilor”. Izraeliții au stricat legământul, s'au întors dela Dumnezeu și acum au ajuns în mâna organizației lui Satan. Dumnezeu a semnalat înainte, că această stară se va menține până când va veni acela a cui este dreptul de domnie. Deci domnia lui Nabucodonosor nu se baza pe un drept dumnezeesc (Ezechiel 21 : 32) Deci Nabucodonosor nu pe Iehova l'a reprezentat. Declarația apostolului Pavel, că: „Orice suflet să fie supus înalțelor stăpâniri. Căci nu este stăpânire numai decât dela Dumnezeu, iar care sunt dela Dumnezeu sunt rânduite,” era interpretată foarte greșit. Această declarație nu se referă la nici o parte a organizației lui Satan, și nici nu se poate aplica asupra ei. Declarația apostolului se poate aplica numai asupra organizației lui Dumnezeu și într'adevăr chiar la aceea să și referă. Puterile acestea pământene niciodată nu au fost rânduite de Dumnezeu. Dumnezeu acestora a fost Satan împotriva lui Dumnezeu și aceasta o întărește declarația lui Isus și a apostolului. — II Corinteni 4 : 3, 4; Ioan 12 : 13, 14 : 30.

Animalele câmpului și paserile cerului au fost cu totul supuse omului desăvârșit Adam. După

expulsarea lui din grădina Edenului, animalele au îmbăcat o natură sălbatică, rea, și au manifestat spiritul lui Satan. Fără îndoială Satan le-a făcut dușmane omului; aceasta explică pentru animalele sălbatice și târătoarele caută să omoare pe oameni. Cel dintâi reprezentant al Diavolului de pe pământ a fost Nimrod. Satan a făcut din Nimrod un vânător puternic, și l'a înălțat înaintea oamenilor mai presus decât Iehova. Satan a voit să facă pe oameni să creadă aceea, că și pe animale Dumnezeu le-a făcut dușmane omului și sălbatice; prin aceasta a căutat ca să-i înduplece să blasteme și să batjocorească pe Dumnezeu. Prin faptul că a făcut înaintea poporului din Nimrod un apărător al lor față de animalele sălbatice, au zis despre Nimrod, că stă deasupra lui Iehova, anume că este mai bun și mai înțelept decât Iehova. (I Moise 10 : 9) Fiindcă animalele câmpului și paserile cerului erau supușii lui Adam, și deoarece Adam era supusul lui Lucifer, astfel descrierea din Daniel 2 : 38 și din Ezechiel 31 : 6, se potrivește cu totul asupra lui Lucifer, ca domnitorul lumii acesteia.

La început, când Lucifer a fost instalat în slujba sa, era o „cupă de aur în mâna lui Iehova”. Această cupă arată calea pe care a trebuit s'o parcurgă. El însă a ales o cale opusă, și din această cauză a devenit cupa de aur o uriciune. În armonie cu aceasta citim: „Babilonul fost-a o cupă de aur în mâinile lui Iehova, care îmbăta tot pământul, din vinul lui băut-au popoarele, deaceia popoarele au înnebuit.” (Ieremia 51 : 7) Organizația lui Lucifer, pe care i-a pus-o la dispoziție Iehova era dreaptă, și din această cauză este închipuit capul ei prin aur. După aceea s'a făcut fărădelege; pentru aceasta Lucifer care acum este organizația numită Babilon, îmbată toate națiunile de pe pământ cu vinul din cupa lui, ca să înnebunească; și au înnebunit.

Daniel spune mai departe: „Și după tine se va ridica un alt regat mai neînsemnat decât al tău și un al treilea regat de aramă, care va domni peste tot pământul.” (Daniel 2 : 39) Cuvântul „după tine” nu se înțelege în timp, ci se referă la gradăția de clase din organizația sa supuse lui Satan. Regatul înseamnă stăpânirea. Domnitorul dintr-o țară oarecare este un domnitor supus unei stăpâniri mai înalte. Este sigur, că Satan în măsură ce poate, organizația sa o face în asemănare cu a lui Dumnezeu; anume Satan ocupă locul cel mai înalt, și rânduieste domnitori și stăpâniri sub conducerea sa, cum s'a și întâmplat în adevăr.

În profeția lui Daniel când este vorba de „patronii Persiei și Greciei”, atunci se referă la domnitorii lui Satan. (Daniel 10 : 13, 20) Acești domnitori erau atât de puternici, că Mihail a trebuit să vină în ajutorul îngerului care a fost trimis la Daniel cu vestea. Acești domnitori sau stăpânitori nevăzuți în organizația lui Satan sunt amintiți ca o parte a acestui mare chip înfricoșător; și deoarece argintul și arama sunt de o va-

loare mai mică decât aurul, chipul arată, că aceste metale în loc să reprezinte regate universale, închipue gradații de clase mai inferioare în organizația lui Lucifer.

¹¹ Până în 1914 Satan se găsea „în partea de nord al muntelui întrunirii“ și acolo și-a zidit un tron și domnitorii supuși dânsului erau cu el. (Apocalips 12 : 3—7) Cei din urmă, care sunt închipuiți prin argint, fără îndoială nu au stat în legătură directă cu națiunile pământești, ci această slujbă a fost încredințată legioanelor de îngeri răi reprezentați prin partea de aramă a chipului și și azi tot în mâinile lor se află. Patronii Persiei și ai Greciei fără îndoială au desfășurat o putere mai mare decât îngerii, și din această cauză au putut ține fața cu un înger, care a fost încredințat să ducă o solie lui Daniel.

¹² Să luăm seama că în versetul 39 așa zice despre regatul al treilea care este asemănat cu arama, că va avea stăpânire peste întreg pământul. Această declarație se mărginește la clasa a treia adică la clasa de aramă, prin urmare aceasta dovedește, că controlul asupra pământului l-au exercitat de a dreptul îngerii căzuți, pe care i-a cărmuit șeful lor Satan, și Satan a fost ajutat în aceasta de domnitorii nevăzuți. Isus numește pe Satan „stăpânitorul acestei lumi“ deci de șeful diavolilor. (Ioan 14 : 30; Matei 9 : 34; 12 : 24) În timpul lui Isus erau oameni cuprinși de demoni, din care Isus a scos afară pe demoni. (Matei 9 : 32, 33; 12 : 22) Mărturia lui Isus dovedește, că acești draci nu erau însuși Satan, ci o gloată de îngeri căzuți, care lucrau pe pământ.

¹³ Această concluzie trasă din profeția lui Daniel este întărită și de următoarele cuvinte inspirate: „Căci noi n'avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor lumii acesteia de întunec, împotriva duhurilor rele, care sunt în văzduh.“ (Efeseni 6 : 12) Aici apostolul arată, că organizația nevăzută a lui Satan se compune din căpetenii (stăpâniri înalte) domnii (slujbași mari) și stăpânitorii lumii (îngeri căzuți). În profeția lui Daniel cele trei metale nobile ilustrează trei părți nevăzute ale organizației lui Satan.

¹⁴ După cum organizația lui Dumnezeu uneori este reprezentată printr'un om, astfel și pe organizația lui Satan o reprezintă un singur om în forma acestui chip. Picioarele, membrele cele de jos ale omului sunt sub cap și poartă și susțin pe om. Astfel picioarele chipului (statuii) închipue partea de jos văzută a organizației lui Satan sub șefia lui; acestea poartă capul în supunere față de cap. În urma descrierii chipului înfricoșător, picioarele erau din fier și: „după cum fierul strică și zdrobește totul, astfel și acesta strică și zdrobește pe toate acelea.“ Această parte a chipului reprezintă pe stăpânirile mondiale, și încă pe toate laolaltă începând cu Egiptul până acuma. Toate acestea fac parte din organizația lui Satan. Începând de la Egipt, stăpânirile mondiale totdeauna au apă-

sat, stricat și zdrobit popoarele. În această privință nu este deosebire. Istoria universală a oamenilor este scrisă cu sânge de om vărsat pe nedrept, deaceia, pentru că elementele stăpânitoare cu ajutorul puterilor militare au apăsă, au stricat și au prăstii popoarele. Nicum nu s'ar putea uni cu faptele, dacă numai asupra imperiului roman am căuta să aplicăm picioarele chipului. Profeția la timpul hotărât trebuie s'o explice și s'o facă pe înțeles evenimentele bine cunoscute și dovedite ca fapte.

¹⁵ Picioarele și degetele chipului sunt arătate, ca fiind parte din fier, parte din lut. Talpa și degetele constituie părțile importante ale picioarelor și susțin, adică sprijinesc organizația lui Satan. Lutul seamănă cu piatra și această imitație înseamnă fătărnicie. Organizația vizibilă a lui Satan a fost compusă totdeauna din trei părți: anume din părțile financiare, politice și religioase (confesionale). Grupele financiare și politice au înființat partea militară și au susținut-o în mâinile lor, care a zdrobit popoarele de pe pământ; iar elementul religios a făcut un văl evlavios, ca să acopere scopurile dăunătoare ale stăpânitorilor. Astfel au folosit religia ca o unealtă pentru amăgire și fătărnicie și fiecare stăpânire mondială și națiune a folosit-o, ca să facă pe oameni să creadă, că stăpânirile mondiale au domnit după un drept dumnezeesc.

¹⁶ Când vorbim despre timpurile moderne, vedem că elementul religios al stăpânirilor pământești îl formează așa zisa creștinătate organizată. În aceasta vedem cea mai mare zidire a lipsei de conștiință, care a existat vre-odată. „Creștinătatea organizată“ sustine, că națiunile stau având drept dumnezeesc și desfășoară activitate și că Liga Națiunilor reprezintă pe Dumnezeu și pe împărăția sa de pe pământ și este icoana exactă a aceleia. Insemnarea spune mai departe, „Și după cum ai văzut picioarele și degetele picioarelor parte de lut și parte de fier, tot așa și împărăția aceasta va fi împărțită.“ — versetul 41.

¹⁷ „Dacă ai văzut fierul amestecat cu lutul, înseamnă că se vor amesteca prin legături omeniești de căsătorie dar nu vor fi lipiți unul de altul, după cum fierul nu se poate uni cu lutul.“ (versetul 43) Scopul principal al dușmanului Satan este acela, ca să întoarcă pe oameni de la Iehova și să-i țină sub controlul său nelegiuit. Satan folosește elementele financiare și politice, care conduc și țin în mână puterea militară, ca să țină poporul sub dânsii, iar în scopul să amăgească și să înșele poporul se folosește de elementul confesional. Aceste trei elemente sunt asociate prin căsătorie omenescă, și cu gură mare vestesc, că ei sunt mântuitorii omenirii; pretind că oamenii trebuie să sprijinească organizațiile lor, dacă doresc să trăiască. Picioarul are zece degete și aceste închipue pe toate națiunile creștinătății, cum fac uneltiri sub conducerea lui Satan, ca să țină pe oameni în supunere și sub stăpânirea lor.

¹⁰ Inșelătorii ipocriți se arată pe degete și picior ca o parte de lut, care caută să ascundă fără-delegile asociațiilor lor nelegiuite. Fierul și lutul într'adevăr nu pot să se unească, și aceasta arată, că într'adevăr nu este nimica ce ar putea lega pe politicieni și financiari cu fătarnicii religioși. Ei sunt niște prieteni nedespărțiți în scopul ducerii la îndeplinire a unui plan diavolesc. „Dar nu se pot uni“, deoarece Dumnezeu așa a voit. Este popor, care începe deja să scape de sub influența elementului confesional, și toți oamenii cinstiți ai tuturor națiunilor văd, că conducătorii religioși care se ocupă cu politica, sunt cei mai mari fătarnici dintre toți câți au fost pe pământ.

¹¹ După aceasta Daniel a avut vedenie și un vis, în care partea văzută a organizației lui Satan este arătată prin animale sălbatice. Însă chipul lui Nabucodonosor arată pe întreaga organizație diavolească atât cea văzută cât și cea nevăzută. Nu se putea aștepta, ca Dumnezeu să descopere adevărul înțeles al acestui chip înainte de timpul stabilit pentru nimicirea lui. Domnia și activitatea acestei organizații diavolești Dumnezeu nu a întrerupt-o până ce nu a pus pe regele său (Christos) pe tronul său.

¹² După-cum arată Scriptura El a uns pe Lucifer de domnitor și nu găsim în Scriptură nici o dovadă, că Dumnezeu ar fi făcut să înceteze această ungere cândva înainte de 1914, și încă e îndoelnic și aceia, că atunci ar fi făcut-o. Însă timpul îngăduit pentru domnia lui Lucifer s'a sfârșit și el a fost aruncat jos din cer. Judecata asupra sa a fost înregistrată și organizația sa atât cea văzută cât și cea nevăzută în curând va fi nimicită. Iehova tot în aceiași profetie descopere unele pe care va folosi-o în acest scop.

Piatra

¹³ Pentru nimicirea „chipului“ înfricoșător, care închipue pe organizația lui Satan, Iehova a folosit „piatra“. Această împrejurare face ca să recunoaștem în „piatră“ pe reprezentantul sau preotul lui Dumnezeu, care este activ ca șeful organizației sale. Logos a fost începutul creațiunii lui Dumnezeu, și deatunci încoace în toate câte s'au mai creat a lucrat ca reprezentantul lui Dumnezeu. Pe când Lucifer a îndemnat organizația incredințată lui, ca să facă fărădelegi, Dumnezeu și-a descoperit hotărîrea, că va înființa, ceva lucru nou, care va figura ca „sămânța“ femeii sale, care este organizația sa generală. Satana a avut deja atunci sămânța sa și deatunci și alții s'au făcut sămânța lui. (Ioan 8 : 44) Pe Satan și sămânța femeii sale a Babilonului, „sămânța“ femeii lui Dumnezeu, a Sionului va nimici-o. Pentru aceasta citim: „Aceasta înseamnă piatra, pe care ai văzut-o deslipindu-se din munte, fără ajutorul vreunei mâni, și care a sfărâmat fierul, arama, lutul, argintul și aurul. Dumnezeu cel mare a făcut deci cunoscut împăratului ce are să se întâmple după aceasta. Visul este adevărat și tâlcuirea lui este

temeinică.“ (Versetul 45) Dacă Satan a înțeles această profetie, aceste cuvinte i-au pus în vedere, cum va nimici Dumnezeu pe organizația sa blăstămată. Nu trebuie deci să ne mirăm că s'a folosit de toate mijloacele, ca să nimicească pe Isus.

¹⁴ Ce să înțelegem sub cuvintele „o piatră s'a desfăcut din munte fără atingerea vreunei mâni“? „Muntele“ după cum am mai amintit este organizația generală a lui Dumnezeu. „Desfacearea“ înseamnă, că s'a format sau s'a pus la cale ceva nou. Aceasta înseamnă, că Dumnezeu din organizația sa a adus în existență aceia, ce este închipuit prin „piatra“, și că pentru acest lucru nu s'a folosit mână de om. Toate sunt executate prin voința lui Dumnezeu. Fiindcă Iehova a hotărît, trebuie să se întâmple, și împlinirea hotărîrii sale este absolut sigură. Satan nu numai că a defăimat pe Iehova, dar l'a și provocat cu îndărătnicie. El a declarat, că orice creatură va deveni necredincioasă față de Dumnezeu în anumite împrejurări, și prin urmare nu poate să pună pe pământ măcar un singur om, care și-ar putea păstra neprihănirea față de Dumnezeu și să-și dovedească devotamentul și credincioșia față de Dumnezeu. Satan a susținut, că el poate să facă pe fiecare om să defaime pe Dumnezeu. Aceasta o adevărește însemnarea despre Iov.

¹⁵ Iehova a primit provocarea lui Satan și a hotărît, că va curăți numele și cuvântul său înaintea tuturor creaturilor sale; pentru executarea acestei hotărîri s'a îngrijit în modul său bine plăcut. A ales pe poporul Izrael l'a făcut și organizat ca o națiune, ca să poată arăta scopul său și să realizeze lui prin umbre (icoane vii). Acel popor a căzut cu excepția câtorva, s'a alăturat lui Satan și a ajuns sub cărmuirea lui nelegiuită. Pe când Dumnezeu și-a retras mâna ocrotitoare dela dânșii și n'a mai împiedecat ca Evreii să nu cadă sub stăpânirea lui Satan, Satan atunci a devenit dumnezeul lumii acesteia. Tot în acel timp Dumnezeu a anunțat, că la timpul său potrivit va trimite pe acela, care are dreptul de domnie, care va domni în dreptate.

¹⁶ Iehova a trimis apoi pe pământ pe fiul său iubit Isus. Isus a părăsit toate câte a avut în cer, și puterea și măreția se deplină. A îmbrăcat formă de serv, adecă o formă asemenea omului suferind. Ca om desăvârșit a abzis de toate ce i se cuveneau pe drept. A fost expus la probele cele mai aspre pe care Satan dușmanul le-a putut vărsa asupra lui. În timpul când Satan a oferit lui Isus împărăția sub condiția ca să i se închine, desigur nu a avut împărăție. Isus a respins orice ofertă, a rezistat tuturor ispitelor Diavolului și credincioșia lui a păstrat-o și în cele mai grele împrejurări și încercări. Pentru credincioșia sa pe care a păstrat-o până la moartea rușinoasă pe care a suferit-o Dumnezeu l'a înviat din morți și l'a înălțat peste toate, ca întâietatea să fie a lui în toate lucrurile. — Coloseni 9 : 18, 19.

¹⁷ Dumnezeu și-a exprimat acuma hotărîrea, că va lua dela Satan toate câte a avut și le-a da aceluia care nu are, adică lui Christos. Această procedură Isus o amintește ca o regulă, care va fi aplicată în toate acele cazuri când căruiva îi este încredințat ceva lucru și respectivul neagă sau neglijează îndeplinirea acestei datorinți. (Matei 25 : 29) Isus a mers în moarte fără ca să aibă în stăpânire ceva lucru; nici atâta loc nu a avut unde să-și aplece capul. Dumnezeu l'a înviat din morți pentru credincioșia sa și a făcut cunoscut, că toți îngerii cerului pe El îl vor cinsti, fiecare genunchiu se pleca înaintea lui și orice limbă va mărturisi, că El este unsul lui Iehova și marele slujbaş al Celui prea Înalt. — Filipeni 2 : 11.

¹⁸ Deci „piatra“ este regele uns al lui Dumnezeu. El este domnitorul de drept al pământului. (Ezechiel 21 : 32) El apare și sub alte simboluri, ca de exemplu „copilul bărbat“ care va domni asupra națiunilor (Apocalips 12 : 5) „Piatra“ a pornit de pe muntele organizația generală a lui Dumnezeu, întrucât el este acel „copil bărbat“ născut de Sion. (Isaia 66 : 7, 8) Despre dânsul spune profetul următoarele: „Tu le vei zdrobi cu un toiag de fier și le vei sfărâma ca pe vasul unui olar.“ — Psalm 2 : 9.

¹⁹ Iehova a împlinit scopul său și a făcut pe seama fiului său iubit o cetate sau organizație, al cărui cap este Isus Christos; și această organizație nouă constituie partea cea mai importantă a organizației sau adunării generale a lui Dumnezeu. Aceasta este ilustrat prin numele Ierusalimul cel sfânt. Aceasta este creațiunea nouă a lui Dumnezeu. Înălțimea cea mai importantă a creațiunii. Dumnezeu a făcut pe Lucifer capul de aur al organizației sale, dar Lucifer a transformat această organizație în dușmanul lui Dumnezeu și fiecare element al său l'a făcut de dușman al lui Dumnezeu. Dumnezeu acuma anunță că pe Isus l'a făcut cap al organizației celei noi și l'a îmbrăcat pentru vecie cu putere deplină dumnezeiască; aceasta o ilustrează printr'o coroană făcută din aur curat.

²⁰ Această organizație nouă va stărpi pentru totdeauna pe dușmanii lui Dumnezeu, și va servi în veci spre mărirea lui Dumnezeu; pentru aceasta stă scris: „Căci i-ai ieșit înainte cu binecuvântări de fericire și i-ai pus pe cap o cunună de aur curat. Îți cerea viață și i-ai dat-o; o viață lungă pentru totdeauna și pe vecie. Mare este slava lui în urma ajutorului tău. Tu pui peste el strălucirea și măreția. Îl faci pe vecie o pricină de binecuvântări și îl umpli de bucurie înaintea feții tale. Căci împăratul se încrede în Domnul; și bunătatea Celui prea Înalt îl face să nu se clatine. Mâna ta împărate va ajunge pe toți dușmanii tăi, dreapta ta va ajunge pe cei ce te urăsc și-i vei face ca un captor aprins în ziua când te vei arăta. Domnul îi va nimici în mânia lui și-i va mânca focul.“ — Psalm 21 : 4—10.

²¹ În scopul curățirii pe mai departe a numelui și cuvântului său, Dumnezeu a dat ocazie oamenilor,

ca să-și dovedească credincioșia și devotamentul; pe biruitorii creincioși îi împărtășește de cinstea și răsplata, ca să fie o parte a orașului sfânt. Din acest scop a îndreptățit pe fii și i-a născut și i-a înbiat cu loc în împărăția sa. Cei ce au primit chemarea lui și au umblat pe calea neadevărului, pe aceia i-a ales și i-a uns. Aceștia și-au păstrat neprihănirea față de Iehova și și deacum încolo va trebui să reziste și să steie tari în toate privințele și să-și dovedească credincioșia și devotamentul față de Dumnezeu. Aceștia sunt primiți în legământul referitor la împărăție. (Luca 22 : 28, 29) Ei se numesc „pietre vii“, care sunt zidiți după măsura pietri scumpe desăvârșită și aleasă. Dacă vor fi credincioși până la moarte, acești fii ai lui Dumnezeu vor fi născuți ca copiii femeii lui Dumnezeu, a Sionului și vor fi făcuți o parte a „națiunii sfinte“ sau a împărăției. (I Petru 2 : 3—10; Isaia 66 : 8) Aceștia vor fi făcuți o parte a „orașului sfânt“ al „Ierusalimului sfânt“, adică o parte a organizației iubitului Isus Christos. Vor fi 144 000 pietre de acest fel; acestea au fost în desvoltare și în pregătire în cei 1900 ani trecuți și acest număr acuma este aproape deplin.

²² Iehova a vestit înainte prin profetul său: „Așa vorbește Domnul Dumnezeu: Iată pun ca temelie în Sion o piatră, o piatră încercată, o piatră de preț, piatră din capul unghiului clădirii, temelie puternică; cel ce o va lua ca sprijin nu se va grăbi să fugă. Voi face din neprihănire o lege, și din dreptate o cumpănă și grindina va surpa locul de scărpare a neadevărului și apele vor îneca adăpostul minciunii.“ — Isaia 28 : 16, 17.

²³ În acel timp când „piatra“ a fost pusă a trebuit să fie o „piatră probată“. Isus timp de trei ani și jumătate a executat lucrarea sa de pe pământ și a rezistat împotriva tuturor uneltirilor lui Satan pentru zdrobirea lui; la sfârșitul acestui timp a intrat în Ierusalimul tipic și s'a oferit de rege. Aceasta era punerea pietrei în mic. (Matei 21 : 1—11) Preoțimea, care a avut grije de religia aceluia popor nu l'a primit pe Isus ca rege, și a uneltit împotriva lui ca să-l omoare. Preoțimea s'a dat fățiș de partea lui Satan. Isus Christos a devenit pe seama acelor preoți atunci „piatra poticnirii“ și „de lovitură“. Isus i-a numit de aluatul fățării și așa a vorbit către dânsii: „Se va lua dela voi împărăția și se va da unui popor, care va aduce roadele ei.“ Isus a citat profeția despre „piatră“ pentru lămurirea lor, ca să li se dovedească în ochi, că ei au respins cuvântul lui Dumnezeu. — Psalm 118 : 22; Matei 21 : 42—44.

²⁴ La îndrumarea lui Iehova, Isus a luat în mână puterea sa cea mare în 1914 și și-a început domnia în calitate de rege. După ce a aruncat jos pe Satan din cer, în 1918 a venit la templul său să facă judecata. Isus acuma de două ori s'a dovedit încercat, mai întâi când era pe pământ, și a doua oară în lupta cea mare împotriva lui Satan, când l'a aruncat jos din cer. (Apocalips 12 : 1—7)

Când a venit la templul său, El s'a oferit de regele de drept al pământului tuturor acelor, care mărturisesc numele său. Aceasta a constituit așezarea pietrei unghiulare în Sion, și anume în măsură deplină. Religioșii timpului prezent, îndeosebi preoțimea creștinătății, care face politică, ca și icoanele lor farisei, au respins pe regele Isus Christos. S'au alăturat la cei ce fac parte din organizația lui Satan, ca să întemeieze Liga Națiunilor și ei s'au alăturat fără șovăire și pe față organizației lui Satan. Domnitorii pământului s'au asociat unii cu alții la această uneltire și împreună vor și cădea. (Isaia 8 : 9—12) Christos marele judecător este în templu (biserica). Judecata lui acuma se începe. Prin El Iehova face o mare mărturie asemănătoare grindinei despre adevăr și prin aceasta descopere adăpostul minciunii cu care de atât timp se acopăr mai marii organizației pământene a Diavolului. Astfel este stabilit precis și deplin cine este „piatra“

„ În urmă Daniel exprimă hotărîrea sau judecata lui Dumnezeu împotriva acestui chip înfricoșător. Chipul trebuie să existe în întregime la timpul executării jeducății și atunci va fi nimic. Picioarele și cele zece degete ale chipului închipue pe toate stăpânirile de pe pământ, îndeosebi pe „creștinătatea“. Piatra atinge mai întâi picioarele chipului și le zdrobește, după aceea pe întreaga organizație a lui Satan, și o mare furtună o va mătura. Întreaga organizație a lui Satan în Armagedon va fi și trebuie să fie nimicită. Organizația sa, care a fost preumbrită prin chipul înfricoșător, va fi zdrobită ca praful și „nici locul nu i se va mai găsi.“ (Daniel 3 : 35) Astfel este arătat, că Babilonul sau organizația Diavolului, pe care a reprezentat-o Nabucodonosor, al cărui rege văzut era pe timpul când a văzut visul, va cădea cu desăvârșire și niciodată nu se va mai scula. Egiptul și Asiria, care odinioară erau împărății universale sub conducerea lui Satan, vor fi restatornicite într'afată, că popoarele lor se vor împărtași de ocazia vieții; Babilonul însă nu va fi restatornicit niciodată.

„ Unii traducători așa au tradus acest text, că „piatra“ după zdrobește chipul, va fi mai mare și va deveni un munte mare, care va umplea întreg pământul. Aceasta însă nu este cugetarea potrivită. „Piatra“ este deplină și înainte de ce ar începe lucrul de nimicire. După nimicirea organizației lui Satan va începe să se simțească efectul bun al împărăției Domnului peste întreg pământul și îl va umplea cu viață, bucurie și fericire.

„ Iehova a înzestrat pe Lucifer cu slujba înaltă de îngrijitor asupra pământului și în aceasta au fost cuprinse toate lucrurile de pe pământ, fiarele câmpului și și paserile văzduhului. El a devenit necredincios față de Dumnezeu și întreaga creațiune de pe pământ a făcut-o dușmană lui Dumnezeu. Christos numit de Iehova va fi acuma regele de drept al pământului. Împărăția sa va aduce binecuvântări pe seama tuturor celor supuși și pe

tot locul adevărul va fi întronat. Oamenii și animalele se vor bucura de pace vecinică, deoarece marele împărat este prințul păcii. — Isaia 9 : 6, 7.

„ Fiarele câmpului și paserile văzduhului vor fi predate domnitorului de drept și astfel toate acelea pe care le-a avut Lucifer în desăvârșirea sa, vor fi predate aceluia, care are dreptul și care este credincios față de Dumnezeu. „Te voi logodi cu mine prin neprihănire, judecată, mare bunătațe și îndurare.“ (Osea 2 : 18) „Voi încheia cu ele un legământ de pace, și voi îndepărta din țară toate fiarele sălbatice; ele vor locui în liniște în pustiu și vor putea dormi în mijlocul pădurilor le voi face pe el și împrejurimile dealului meu o pricină de binecuvântare le voi trimite ploaie la vreme și aceasta va fi o ploaie binecuvântată.“ (Ezechiel 34 : 25, 26) Aceasta întărește iarăși concluzia, că chipul înfricoșător închipue întreaga organizație a lui Satan, atât partea cea văzută cât și pe cea nevăzută, și că tot ce-lace va mai trăi va fi supus domniei lui Christos.

„ Punctul culminant a sosit. Domnitorii pământului pășesc împotriva lui Dumnezeu și a „pietrei“ sale unse. Cu sumeție și îndărătnicie înaintează pe calea fărădelegii. Iehova râde și și bate joc de ei. Judecata lui împotriva tuturor părților organizației lui Satan socotiți fiind și stăpânitorii și domnitorii de pe pământ, este însemnată și aceasta judecată este moarte, cu care apoi toți vor fi legați în „lanțuri“ și „cătuse“. La acest lucru de oanoare se vor împărtași spre mărirea lui Dumnezeu toți sfinții. (Psalm 149 : 5—9) Biruința desăvârșită a lui Iehova asupra dușmanilor săi va avea loc dintr'odată. Națiunile în timpul prezent se mândresc cu aceea, că sunt în stare să asigure o pace durabilă pe pământ, dar în același timp fabrică niște arme înfricoșătoare pentru un nou războiu. În timp ce vorbesc de pace și liniște, și nu este pace, vine asupra lor pericolul pe neașteptate. (I Tesalon. 5 : 3) Aceasta se unește pe deplin cu visul lui Nabucodonosor.

„ În timp ce domnitorii pământului continuă cu nerușinare domnia și fâlnicia lor, se va împlini următoarea profecie a lui Daniel: „Dar în vremea acestor împărați, Dumnezeu cerurilor va ridica o împărăție care nu va fi nimicită niciodată și care nu va trece sub stăpânirea unui alt popor. Ea va sfârâma și va nimici toate acele împărății și ea însăși va dăinui vecinic.“ (versetul 44) Astfel Daniel descrie în mod profetic împărăția lui Dumnezeu, orașul sfânt de sub Christos. În aceasta nu se va împărtași niciodată vre-o ființă egoistă sau să domnească în ea. Împărăția este zidirea lui Dumnezeu și Dumnezeu o va pune de capul sau capitala organizației sale generale. Aceasta va rămânea în vecie și tot ce este în ea va lăuda și preamări în vecinicie pe marele Creator.

„ Dumnezeu a declarat înainte scopul său, și însemnătatea lui o descopere înaintea acelor care îl iubesc. Nimic nu poate să împiedece executarea acestui scop. Dumnezeu Iehova zice: „Eu am

plănuit și Eu voi împlini." (Isaia 46 : 11) După ce va duce la îndeplinire scopul său anunțat, va justifica cuvântul său. Dovedește, că este nepărtinitor, este aspru în dreptate, înțelept în măsură desăvârșită, are putere nemărginită și este lipsit cu totul de egoism, și numai aceia se vor împărtăși de viață vecinică, care sunt în armonie cu dânsul. Fiecare va învăța, că El este singurul adevărat Dumnezeu, Iehova atotputernic și prea înalt. Învățătura cea mai importantă a cuvântului său o formează împărăția sa, prin care va fi curățit numele său.

Intrebări pentru studiul berean

1. Când descopere Iehova tainele sale? Cui? Legătura textului nostru ce îngrijire dumnezeiască ne descopere? Pe cine închipue Daniel? Ce învățătură ne dă versetul 30 din acest capitol?
2. Arată ce chip potrivit a format Dumnezeu atunci când pe Nabucodonosor l-a folosit întru formarea acestui chip!
- 3, 4. Citează texte, care exprimă dorința lăcomă a lui Lucifer! Descrie starea care i-a făcut cu puțință să înceapă la realizarea dorințelor sale!
- 5, 6. Arată, că politica lui Lucifer (Satan) de a face încercătură cu imitația, s'a început atunci când a abuzat de slujba sa!
- 7, 8. Arată, că Daniel 2 : 37 se poate aplica asupra lui Nabucodonosor!
9. Explică pentru ce a avut Nimrod așa mare vază!

10. Cum se poate aceea, că Babilonul s' a fost o cupă de aur în mâna Domnului pentru ca să inebunească națiunile?
 - 11—15. Explică expresiunile a) „după tine” b) „un alt regat”, c) „un al treilea regat”, Daniel 2 : 39! Arată asemănarea acestor cuvinte cu Efeseni 6 : 12!
 - 16—20. Ce este ilustrat în acest chip prin a) „picioarele de fier”, b) „picioarele și degetele parte de fier, parte de lut”?
 - 21—22. Ce legătură este între chip și între cele patru fiare văzute în vis de Daniel?
 23. Cine este piatra, care zdrobește chipul? Ce legătură este între „piatră” și între „sămânța” femeii lui Dumnezeu a Slonului?
 - 24, 25. Ce înseamnă expresiunea, că fără atingerea mâinii de om s'a rupt piatra?
 - 26—28. Descrie calea urmată de Isus, în urma căreia a devenit „piatră”, care va zdrobi „chipul”!
 - 29, 30. Arată împlinirea următoarei icoane profetice: „Cunună de aur ai pus pe capul lui”! Aplică psalmul 21 : 5—10.
 31. Cum sunt primiți alții ca „pietre vii” și zidiți după măsura „pietri”?
 - 32—34. Cum a fost „piatră” așezată în Slon? Ce să înțelegem sub expresiunea „piatră probată”? Arată împlinirea Isaia 28 : 17!
 - 35, 36. Descrie împlinirea Daniel 2 : 35!
 - 37, 38. Cum va atinge întemeierea împărăției lui Dumnezeu pe fiarele câmpului și paserile cerului?
 - 39—41. Ce arată psalmul 149 : 9 prin expresiunea, că „aceasta este mărirea tuturor sfinților săi”? Cum va justifica numele lui Iehova împlinirea lui Daniel 2 : 44?
- W. T. 15 August 1930.

Spiritul Sfânt

„Dar mângăetorul, Spiritul Sfânt pe care îl va trimite Tatăl în numele meu, el vă va învăța toate și vă va aduce aminte tot ce v'am zis.” — Ioan 14 : 26.

IEHOVA Părintele este sfânt. Tot ce face și duce la îndeplinire — fie direct, fie prin careva eprezentant al său — asemenea trebuie să fie sfânt. Dumnezeu face numai lucruri potrivite pe deplin, și desăvârșite, și din această cauză toate faptele sale sunt sfinte și drepte. „Drept este Iehova în toate căile sale, și îndurat (sfânt) în toate lucrurile sale.” (Psalm 145 : 17) Chiar și toți reprezentanții pe cari Dumnezeu îi folosește, și cari sunt în deplină armonie cu voința sa, sunt sfinți. Pentru aceasta spune acelora, care sunt în legământ cu dânsul: „Fiți sfinți, precum și Eu sunt sfânt.” (III Moise 11 : 44; I Petru 1 : 16) Acest articol l'am scris și publicat îndeosebi pentru aceea, ca să ne pregătească, să înțelegem articolul viitor. Amândouă trebuie să le studiem împreună.

* Pronumele „acel” subînțeles în textul arătat, se referă la Spiritul Sfânt. Dușmanul prin acest verset a căutat să dovedească, că Spiritul Sfânt, adecă ceia ce se numește membrul al treilea a „sfintei treimi”, ar fi o persoană. Această părere însă, Scriptura nu o sprijinește deși toate confesiunile învață aceasta. Spiritul Sfânt nu este o persoană sau o ființă aparte. Nici aceea nu se poate susține, că este numai influența lui Iehovă, pentru că aceasta ar însemna, că vine dela o putere oareșcare, și este controlată de o putere oareșcare. Iehova deține orice putere. Când El voieste să se

întâmple ceva, aceasta este atâta cași cum lucrul acela s'a făcut.

* Despre creațiune citim: „Spiritul lui Dumnezeu se purta deasupra apei. Și zise Dumnezeu: Să fie lumină! și se făcu lumină.” (I Moise 1 : 1, 2) Cu această ocazie a lucrat Spiritul lui Dumnezeu, întorcând a dus la îndeplinire voința creatoare a lui Dumnezeu. Deci spiritul lui Dumnezeu se poate numi aceea putere (capacitate) a sa, care duce la îndeplinire voința sa. Când înzestrea pe o creatură a sa cu spiritul său, și îl încredințează pe acela cu facerea unui lucru oareșcare, în acest caz puterea sa dă tot concursul, ca să ducă la îndeplinire voința hotărâtă a lui Dumnezeu. Când Dumnezeu a chemat pe Moise și l'a trimis în Egipt, aceasta s'a întâmplat cu scopul, ca Iehova în legătură cu poporul său și cu privire la hotărîrea sa, va avea o astfel de stăpânire, care va justifica numele și cuvântul său, să-și câștige un nume. Moise a fost folosit în scopul ca să preumbreze prin icoane vii lucrurile reale viitoare. Dumnezeu nu și-a folosit toată puterea în scopul ajungerii acestei ținte, dar ceia ce a folosit a fost sfânt, și a fost consacrat cu totul acestei ținte. Dumnezeu pe Moise l'a pus de conducătorul Izraelului, și răscoalile sau nesupunerea lor față de ordinele lui date prin Moise, au întristat Spiritul său Sfânt, (Isaia 63 : 10, 12) Aceasta înseamnă, că Evreii s'au opus

spiritului lui Dumnezeu, care se ocupa cu dânsii, și această purtare a lor a cauzat întristare.

• Dumnezeu a trimis pe Isus, antitipul lui Moise, ca să ducă la îndeplinire voința sa, și din acest motiv a înzestrat pe Isus cu putere și autoritate pentru facerea voinței sale. Lui Isus a arătat hotărîrea sa, și Isus a fost unealta pe care a folosit-o în interesul executării hotărîrii sale. Spiritul lui Dumnezeu la Iordan a umplut pe Isus, un porumbel a fost folosit pentru simbolizarea acestui eveniment, pentru că Ioan să poată fi martor al acestui fapt. (Matei 3 : 16) Isus atunci a fost identificat ca ființă spirituală. Spiritul lui Dumnezeu a condus pe Isus în pustiu, și după ce a trecut ispitele cu succes, Dumnezeu a încheiat legământ cu El, că îi va da împărăția, și Isus atunci a fost uns de spiritul lui Dumnezeu. (Luca 4 : 18) Peste trei ani, când Isus se pregătea să plece, a zis învățăceilor săi, că va ruga pe Părintele său, și Părintele le va da un alt mângăetor; după aceea a arătat învățăceilor săi că mângăetorul acela va fi Spiritul Sfânt, pe care îl va da Părintele lor.

• Cuvântul grecesc care s'a tradus „mângăetor“, „de ajutor“, „mijlocitor“ și „reprezentant“, este *parakletos*, și faptul că figurează astfel de numiri, ne explică pentru ce este folosit pronumele „acela“, în scopul să descrie Spiritul Sfânt. Numele *parakletos* descrie modul cum lucrează Spiritul Sfânt; din aceasta izvoarește părerea, că aceasta nu reprezintă puterea sau spiritul deplin a lui Dumnezeu, ci numai aceia parte a puterii și autorității lui Dumnezeu, de care s'a folosit Dumnezeu pentru executarea voinței sale, și care în acest caz va fi folosit, ca în absența lui Isus să ajute bisericii lui Dumnezeu.

• Ceiace folosește Domnul în scopul ajutorării poporului său, nu e nevoie ca negreșit să fie ceva ființă, pentru că Dumnezeu se poate folosi și de altceva pentru executarea voinței sale. Dumnezeu a pus în aplicare mai multe puteri nevăzute pentru om, care sunt tari și puternice, ca de exemplu electricitatea, electronii sau undele, care sunt făcute spre binele și în interesul omului. În mică măsură Spiritul Sfânt se poate ilustra și prin acestea. Spiritul Sfânt lucrează îndeosebi la aducerea în existență, dezvoltarea și spre binele creațiunii noi, pentru împărăția lui Dumnezeu. Deci Spiritul Sfânt este puterea lui Dumnezeu, pe care o folosește, ca pe aceia, pe care îi naște ca copii săi, să-i ajute la cunoașterea lui Dumnezeu și a scopurilor sale. Pe mai departe Spiritul Sfânt este unealta, prin care stă în legătură cu fițele născute de El, și ajută, mângăie și sprijinește. Și deoarece această putere, pe care o folosește în interesul copiilor săi ca o unealtă de comunicație, descoperire și de ajutor, este desăvârșită și potrivită, prin urmare este sfânt și este cu totul potrivit să fie numit „Spiritul Sfânt“. Spre ilustrare am putea spune, că Dumnezeu ar putea trimite un nor negru plin de putere, ca să ducă la îndeplinire voința sa.

• Când Isus era cu ucenicii lui, El era mângăetorul lor. Ba chiar a fost mai mult. El a fost învățătorul, conducătorul, ajutorul, îndrumătorul lor și i-a tot încurajat. Isus a voit să se depărteze, dar înainte de aceasta a dat îndrumări ucenicilor săi pentru încurajarea și mângăerea lor. De când au devenit ucenicii lui, El însuși s'a îngrijit de cele trebuincioase pentru dânsii; El a știut bine, că și după plecarea lui vor duce lipsă de ajutor. Le-a spus ce au de făcut. Așa a vorbit către dânsii: „Dacă mă iubiți, veți păzi poruncile mele. Și Eu voi ruga pe Tatăl și El vă va da un alt mângăetor, care să rămână cu voi în veac.“ — Ioan 14 : 15, 16.

• Cuvântul „mângăetor“ cum s'a tradus cuvântul grecesc, abia exprimă înțelesul, pe care Isus l'a zis ucenicilor. Lucrul și descoperirea Spiritului Sfânt în timpul absenței lui Isus, nu s'a mângăit la mângăere și ușurare, ci a transmis disciplină, putere și apărare în interesul ucenicilor, i-a păzit, ocrotit și condus. Spiritul Sfânt a mai fost folosit de unealtă și în privința, ca să împărtășească pe ucenici de descoperiri și lămuriri. În timp ce Isus era cu ucenicii săi nu era numai mângăetorul, învățătorul și conducătorul lor, ci câte odată a fost de lipsă, ca să-i și mustre serios. (Matei 16 : 23; Luca 22 : 31) Dumnezeu a dat lui Isus pe acești oameni, și în cei trei ani și jumătate în care timp a fost cu dânsii, așa s'a îngrijit de dânsii cum se îngrijește părintele, și ei erau ca niște copii ai lui. (Ioan 17 : 4—7) După plecarea lui ar fi rămas orfani; pentru aceasta le-a zis Isus, că va ruga pe Părintele ca să le trimită un alt mângăetor. Atunci le-a promis Isus că nu vor rămânea orfani pe veci, ci El se va întoarce la dânsii și îi va lua la sine. „Nu vă voi lăsa orfani. Mă voi întoarce la voi.“ (Ioan 14 : 18) Deci până la întoarcerea lui ucenicii vor fi orfani, dar nu vor fi fără ajutor, deoarece le-a fost promis că se va trimite pentru dânsii un alt mângăetor. După cum a zis Isus acest mângăetor sau îngrijitor este Spiritul Sfânt; așa a vorbit: „Dar mângăetorul vă va învăța toate lucrurile și vă va aduce aminte de tot ce v'am spus.“ Deci se vede lămurit, că mângăetorul, îngrijitorul sau Spiritul Sfânt este unealta, puterea sau autoritatea, pe care Iehova l'a trimis în numele lui Isus ca să facă în interesul învățăceilor săi în timpul absenței sale aceea ce ar fi făcut El, dacă ar fi rămas cu dânsii personal.

• La început Dumnezeu din hotărîrea sa proprie a adus la existență viața. A pus în acțiune o putere și astfel nu a fost de lipsă să supravegheze și să conducă El personal toate lucrurile creațiunii. După cum se vede în general așa a procedat cu ocazia creațiunii. Însă cu ocazia creerii omului, a făcut o faptă interesantă și acest lucru Iehova l'a făcut prin fiul său Logos. În cazul creațiunii noi aducerea la existență sau zămislirea o face Iehova, și anume prin aplicarea cuvântului și voinței sale. (Iacob 1 : 18) După aceea trimite spiritul său, ca să ajute, sprijinească și să mân-

găe pe cel născut. Isus Christos este capul tuturor celor născuți de spirit și El are întâietatea în toate lucrurile ce se referă la ei. Dumnezeu prin Isus Christos comunică cu dânșii, pentru aceasta îngrijitorul trimis de Dumnezeu a fost trimis în numele lui Isus Christos. Acest îngrijitor se numește și „spiritul adevărului“, pe care Părintele l-a trimis la cererea fiului său, ca să lucreze spre binele alor săi născuți de spirit. Isus a zis următoarele despre aceasta: „Când va veni mângăetorul, spiritul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci el nu va vorbi dela el, ci va vorbi tot ce a auzit și vă va descoperi lucrurile viitoare. El mă va proslăvi, pentru că va lua din ce este al meu, și vă va descoperi. (Ioan 16 : 13—15) Nu este arătat cum lucrează îngrijitorul, îndrumătorul, Spiritul Sfânt, sau spiritul adevărului. Atâta este sigur, că aceasta putere sau autoritate este trimisă de Dumnezeu în numele lui Isus Christos, ca în timpul absenței lui Isus Christos, să lucreze spre binele celor născuți de spirit.

¹⁰ Lucrul acesta dorim să-l lămurim cu o ilustrație: O uzină electrică desvoaltă mult curent electric. O parte a acestei puteri va fi condusă într'un motor, care va fi folosit exclusiv numai pentru purtarea unei mașini. Această putere nu o poate vedea nimeni, dar rezultatul îl vedem.

¹¹ Orice putere se întrunește în Iehova Dumnezeu. El a înzestrat și pe fiul său iubit cu autoritatea, ca să folosească din puterea aceasta. O anumită parte din partea Domnului Isus este folosită numai pe seama învățăceilor lui Isus Christos și este consacrată pe deplin pe seama scopului, ca să-i ajute, ocrotească, mângăe și învețe; acest îngrijitor este numit Spirit Sfânt. Aceasta nu constituie toată puterea lui Dumnezeu, cu toate acestea provine dela Dumnezeu, prin urmare este puterea lui Dumnezeu. Fiindcă este dela Dumnezeu și este consacrată pentru un anumit lucru, pentru aceasta i s'a dat numele de „mângăetor“ sau „Spirit Sfânt“. Spiritul lui Dumnezeu era asupra lui Isus când a vorbit către învățăceii săi, însă ceiace este numit de mângăetor, îngrijitor sau Spirit Sfânt, a trebuit să se trimită la dânșii, și a fost revărsat numai după plecarea Domnului de pe pământ. În timpul absenței sale Isus nu s'a ocupat cu toate amănuntele vieții și treburilor poporului său; însă Spiritul Sfânt, care a fost revărsat în numele său și care a luat atingere cu aceia, care au dorit să fie în armonie cu Dumnezeu, a îndeplinit amănuntele în privința conducerii și păzirii bisericii.

¹² Prin următoarele, pe baza Scripturii dorim să ilustrăm aceasta: În adunarea din Antiohia erau unii bărbați, cari învățau și serveau pe frați. „Pe când slujeau Domnului și posteau, spiritul sfânt a zis: Puneți-mi de o parte pe Barnaba și pe Saul pentru lucrarea la care i-am chemat. Atunci după ce s'au rugat și au postit și-au pus mâinile peste ei, și i-au lăsat să plece. Barnaba și Saul trimiși de spiritul Sfânt s'au coborât la Seieu-

cia și de acolo au plecat cu corabia la Cipru.“ (Fapte 13 : 2—4) Acești oameni-au iubit pe Dumnezeu, s'au sprijinit pe Dumnezeu, și au făcut lucrul care stătea înaintea lor, și fără îndoială cu seriozitate s'au străduit să cunoască și să facă voia lui Dumnezeu. După aceea Spiritul Sfânt, fără ca Isus Christos însuși să le fi zis ceva, i-a condus ca să ducă la îndeplinire anumite lucrări. Sub această înțelegem că Spiritul Sfânt tot pe câte unul i-a influențat și i-a îndrumat să se hotărască la același lucru, deoarece acești bărbați credincioși au fost într'un simțământ și voința lui Dumnezeu au căutat s'o facă; ei au recunoscut, că Spiritul Sfânt îi conduce. Dumnezeu nu a dorit, ca Isus în timpul petrecerii sale în cer să facă aceste lucruri în interesul învățăceilor, ci un alt ajutor, Spiritul Sfânt a trebuit să-i ajute; și chiar aceasta s'a și întâmplat.

¹³ Despre o altă manifestare a activității Spiritului Sfânt, în asemănare cu cazul dintâi, citim în capitolul 15 din Fapte. După cum citim aici, în Ierusalim au ținut o conferință; în urma conferinței cei ce au luat parte la ea, au trimis soli pe la alte adunări ale lui Dumnezeu din celelalte orașe. Ei au știut că aceasta o fac sub conducerea Spiritului Sfânt. Deoarece toți au fost pătrunși de aceeași voință și dor ca să facă voia lui Dumnezeu, prin urmare puterea și autoritatea în numele lui Isus Christos a influențat mintea lor și i-a îndrumat în privința celor ce aveau de făcut. Bărbații care au luat parte la această conferință au scris scrisori, pe care le-au trimis cu soli, și în aceste scrisori au vorbit dupăcum urmează: „Noi după ce ne-am adunat cu toții laolaltă, cu un gând am găsit cu cale să alegem niște oameni, și să-i trimitem la voi împreună cu Barnaba și Pavel prea iubiții noștri, oamenii aceștia cari și-au pus în joc viața pentru numele Domnului nostru Isus Christos Căci s'a părut nimerit Spiritului Sfânt și nouă să nu mai punem peste voi nici o altă greutate, decât ceiace trebuie.“ (Fapte 15 : 25, 26, 28) Acești bărbați ca membrele adunării au recunoscut, că Domnul nu le-a publicat deadreptul cele ce au de făcut, ci puterea lui Dumnezeu i-a condus, călăuzit și i-a sprijinit; această putere sfântă a mișcat mintea și inima acestor credincioși să facă ceiace au făcut. Această putere sau autoritate trimisă dela Iehova în numele lui Isus Christos, a influențat mintea tuturor, care au fost gata să primească învățătură și conducere. Rezultatul arată, că aceasta este presupunerea potrivită în privința lucrării Spiritului Sfânt de atunci.

¹⁴ În timpul apostolilor și al acelora, care au fost unși împreună cu dânșii, era o unitate în lucrare, ceiace a fost condusă de Spiritul Sfânt. Cu moartea apostolilor și a învățătorilor adunărilor, Satan a întunecat adevărul, care era abia atunci în desvoltare. După aceea a început o lungă epocă, în care timp biserica ca unitate nu arată o activitate armonioasă; însă Spiritul Sfânt a lucrat asupra minții fiecărui urmaș al lui Isus Christos,

individual, asupra tuturor acelora, care cu seriozitate s'au năzuit la cunoașterea și executarea voinței lui Dumnezeu. Unii ca aceștia au păstrat unitatea spiritului, însă pe terenul activității tuturor membrilor corpului, anume a celor uniși, nu era unitate.

13 Până când apostolii erau în corp, Domnul a început un lucru, ca să crească „biserica aleasă” la „unitatea credinței la cunoaștința fiilor lui Dumnezeu.” Domnul în scopul acesta a rânduit pe unii apostoli, pe alții profeti (predicatori), pe unii evangheliști, iar pe alții de păstori; motivul acesteia este numit prin următoarele: „Pentru desăvârșirea sfinților în vederea împlinirii slujbei de mântuire și zidirei sufletești a corpului lui Christos, până vom ajunge toți la unirea în credință și în cunoaștința deplină a fiului lui Dumnezeu; până vom ajunge oameni mari la înălțimea staturii desăvârșite a lui Christos; ca să nu mai fim copii, plutind încoace și încolo purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire; ci credincioși adevărului, într'un spirit de dragoste să creștem necurmat în toate privințele, ca să ajungem la cel ce este Capul, adică la Christos. Prin El și datorită tuturor legăturilor cari-l ajută, tot trupul bine încheșat și strâns legat își primește creșterea, potrivit cu lucrarea însemnată fiecăruia din mădulele lui și se zidește sufletește în dragoste.” — Efeseni 4 : 12—16.

14 Cu tot dreptul se poate spune, ca în timpul veacurilor întunecate aducerea sfinților la unitatea de credință și cunoaștință nu a progresat, și a nume pentru aceea, deoarece apostolii și învățătorii speciali au fost luați. Spiritul Sfânt însă a lucrat, și a condus pe indivizii iubitori de Dumnezeu. Învățătorii din sistemele eclesiastice s'au făcut lumesci, unii însă au fost statornici în credință, care s'a dat odinioară sfinților.

15 La începutul prezenței a doua a Domnului, cam pe la 1875 a obvenit o schimbare în lucru. Atunci a început restatornicirea adevărurilor și s'a continuat. Lucrul început la Rusalii a fost preluat din nou, și la a doua prezență a Domnului a început continuarea lui cu scopul, ca să conducă biserica la unitatea de credință și cunoaștință în Christos Isus. Pentru aceasta este arătată adunarea (biserica) ca unul care dela vârsta copilăriei ajunge la vârsta bărbăției desăvârșite. Aceasta corespunde cu aceea ce descrie I Corinteni 13 : 11. „Când eram copil, așa vorbeam ca un copil, așa am judecat ca un copil.” În epoca apostolilor unitatea amintită nu a fost deplină, cu toată atunci a luat început. Aceasta desigur nu era în veacurile întunecate. Însă putem spera, că înaintarea pe terenul acesta se va continua până la măsura deplină, și anume în acel timp când Isus Christos începe la lucrul pregătirii drumului. În acest timp a reprimis biserica lui Dumnezeu adevărurile fundamentale, și atunci Isus deodată fără întârziere a venit la templul său. Cu aceasta a început strân-

gerea sfinților. Cu aceasta ocazie s'a început lucrul de judecată sau alegere, și se tot continuă, cei aprobați se află în templu și au fost invitați în bucuria Domnului. Acest lucru trebuie să curgă înainte până când numărul celor aleși va fi complet, vor fi aprobați și adunați în templu și vor fi făcuți membre ale „servului ales”.

16 Există ceva dovadă despre faptul, că unitatea despre care vorbește apostolul, ar fi un fapt împlinit? Se poate privi ca o dovadă convingătoare, că strângerea acestor membre în starea templului, chiar dacă nu pe de a întregul, dar este aproape de completare. Dovada arată, că dela 1918 a fost în curs o mare lucrare de alegere (selecționare) și că aceasta lucrare de alegere încă nu s'a terminat complet; însă cei ce au fost primiți în templu, sunt în această stare a unității. Nu este descoperit cât timp îi trebuie Domnului, după ce a venit la templul său, să facă aceasta alegere (cernere) între cei ce s'au consacrat să facă voia lui Dumnezeu; însă se pare sigur, că aceasta trebuie s'o continue până când toți membri sunt aleși și unitatea va fi completă. Dacă unii dintre cei aleși se vor dovedi necredincioși și se despărțesc, în locul lor Domnul va lua desigur pe alții, ca să umple locurile respective.

17 Dovada este cu hotărâre pe lângă faptul, că Domnul acuma se găsește în templul său, și că între aceia care se află în biserică, domnește unitatea de credință și cunoaștință (învățătură). Clasa templului acuma s'a împărțit de vederă clară a scopurilor lui Dumnezeu. Acuma adunarea nu se bucură încă de tot adevărul și de toată cunoaștința și niciodată nu va avea toată cunoaștința, ci va trebui să caute mereu cunoaștința în templul lui Dumnezeu. Astăzi însă este unitate în privința cunoaștinței organizației lui Dumnezeu, precum și a organizației dușmane, a întemeierii împărăției și în privința lucrului ce trebuie să facă poporul uns al lui Dumnezeu. Apostolul spune următoarele despre aceasta: „Pentru desăvârșirea sfinților, în vederea împlinirii slujbei de mântuire și zidirei sufletești a corpului lui Christos.” — Efeseni 4 : 12.

18 Acuma domnește unitate în privința lucrului și al serviciului pe care trebuie să-l facă acuma adunarea, și clasa templului cu bucurie face acest lucru. Afară de aceasta se pare lămurit și aceea, că adunarea acuma pune mărturie pentru numele lui Dumnezeu, chiar înainte de căderea organizației dușmane, și membrele corpului îndeplinesc serviciul lor sub îndrumarea lui Isus Christos, capul. Pentru aceasta se poate vedea la fiecare unitatea credinței și cunoaștinței fiilor lui Dumnezeu.

Ingrijitor (administrator)

19 Ingrijitorul garantează pentru cineva și figurează ca mângăetor în interesul celui pe care îl reprezintă. După ce Isus s'a suit la cer și s'a așezat de a dreapta Fărintelui său, prin aceasta a devenit advocatul fiilor în corp ai lui Dumnezeu.

Din pricina slăbiciunilor fiecine este aplecat spre păcat, pentru aceasta este lipsă de avocat (mijlocitor). Despre aceasta citim: „Copilașilor vă scriu aceste lucruri, ca să nu păcătuiți. Dar dacă cineva a păcătuit, să știe că avem la Tatăl un mijlocitor, adică pe Isus Christos cel neprihănit.” (I Ioan 2 : 1) Afară de lucrurile acelea, pe care le face Isus în spre binele învățăceilor săi ca mijlocitorul lor, le-a mai promis că va ruga pe Părintele său, ca să le trimită un alt mângăetor sau îngrijitor. Cuvântul parakletos înseamnă mângăetor sau ajutor, adică îngrijitor; în timpul absenței lui Isus acest îngrijitor va fi îngrijitorul adunării, adică a urmașilor lui Isus. Acest îngrijitor sau mângăetor este Spiritul Sfânt. Deci se poate spune potrivit de tot, că Isus a servit înaintea Părintelui său ca mijlocitor, iar Spiritul Sfânt a lucrat pe pământ ca îngrijitorul bisericii. Astfel deci biserica s'a bucurat de îngrijire îndoită. Aceasta o întăresc și cuvintele apostolului în Romani 8 : 26. „Astfel dar și spiritul vine în ajutor slăbiciunii noastre. Căci nu știm cum trebuie să ne rugăm, dar acelaș spirit mijlocește pentru binele nostru prin suspine negrăite.”

Textul citat mai pe urmă se referă la lucrarea Spiritului Sfânt asupra minții și inimei fiilor lui Dumnezeu în corp, deșteptând în noi dorința de a fi devotați cu totul și pe deplin lui Dumnezeu. Îngrijitorul mijlocitor și Spiritul Sfânt astfel mijlocește în interesul aceluia, care cu seriozitate dorește să servească pe Iehova. Cei ce ascultă de chemarea înaltă pentru împărăția cerurilor și au fost primiți de Iehova, au fost primiți „în Cel iubit” și locul fiecăruia este în Cel iubit, adică în Christos. (Efeseni 1 : 6) Pentru imperfecțiunea lor până când sunt în corp, Dumnezeu îi poate primi numai în Cel iubit, adică în Isus Christos. În timpul absenței lui Isus și în timp ce a „pregătit drumul înaintea lui Iehova”, înainte de venirea lui la templul său, Spiritul Sfânt a lucrat ca sprijinul, mijlocitorul și mângăetorul aceluia, care au fost primit chemarea pentru împărăție. Pe când Domnul vine la templul său și strânge pe cei unși în templu, va fi încă lipsă de activitatea sprijinitoare și îngrijitoare a Spiritului Sfânt? Dacă nu, atunci îngrijirea Spiritului Sfânt încetează. Isus, care este în templu (biserica) cu aleșii săi, mijlocește deadreptul în interesul lor.

Isus când era pe pământ, nu a avut mijlocitor, deoarece a avut legătură directă cu Părintele său. Pe când Isus strânge la sine membrele bisericii, și îi îmbracă cu hainele mântuirii, atunci vor fi adunați sub mantia adevărului. (Isaia 61 : 10) Astfel va deveni clasa templului o parte a „servului ales”. (Isaia 42 : 1—6) Iehova în mod extraordinar humește pe „serv”, și cuvântul său Iehova îl pune pe buzele servului său; pe cei ce fac parte din clasa servului îi împărtășește de scutul său pregătit pe seama lor, și îi pune la împlinirea unui lucru anumit, în timp ce întinde cerurile și întemeiază pământul nou. (Isaia 51 : 16) Așa se ve-

de, că „servul” nu are lipsă de un îngrijitor ca spiritul Sfânt, deoarece „servul” stă în directă legătură cu Iehova și este unealta sa, precum și pentru aceea, pentru că Isus Christos lucrează în interesul corpului întreg.

„Servul” a fost uns pentru îndeplinirea unui anumit lucru. „Servul” se compune din Isus Christos capul, și sfinții înviați, precum și cei chemați și aleși de pe pământ, aceia, care sunt în templu și au intrat în bucuria Domnului. Membrele rămășiței ca să poată sta înaintea lui Dumnezeu, trebuie să fie în iubitul Isus Christos, și El este mijlocitorul lor. Deoarece ei sunt în templu, nu este nici un motiv, ca să-i reprezinte și pe mai departe Spiritul Sfânt, fiindcă Domnul este cu ei. Cu alte cuvinte timpul cât erau ei orfani a trecut. Isus a zis: „Nu vă voi lăsa orfani. Voi veni la voi.” (Ioan 14 : 18) El acuma a venit și a strâns la sine clasa templului, și pe aceia, care sunt din clasa templului, Domnul i-a uns. Iehova are acuma a face cu „servul”, și Isus Christos reprezintă pe „servul” lui Dumnezeu? Dumnezeu este îndreptățitor.” (Romani 8 : 33) Iehova este acela, care aprobă sau condamnă pe servul său. Așa se vede, că după strângerea clasei templului, îngrijirea spiritului sfânt s'a terminat. Dacă cineva face parte din rămășița aleasă și unsă, acela se află în umbra Celui prea Înalt. Deoarece este în Christos și sub îngrijirea specială a capului templului, numai Isus Christos este mijlocitorul său. Până când cel ales rămâne în templu, se află sub scutul Celui prea Înalt, prin urmare se găsește în siguranță. — Psalm 91 : 1—11.

Îngrijire specială

Este scris, că pe când Domnul vine la templul său spre judecată, va fi însoțit de îngerii sfinți ai săi. (Matei 25 : 31) El folosește fără îndoială pe îngerii săi la aceea, ca să strângă pe cei credincioși ai săi în templu. „Și va trimite pe îngerii săi cu sunet mare de trâmbiță, și vor aduna pe aleșii lui din cele patru vânturi, dela cea mai depărtată margine a cerurilor, până la cealaltă margine a lor.” (Matei 24 : 31) Pe acești îngeri sfinți fără îndoială Isus i-a înzestrat cu putere și autoritate, ca să se îngrijească de aceia, care fac parte din „clasa servului ales”. Când învățăceii, după cum am mai amintit au fost adunați în Ierusalim, Spiritul Sfânt a fost ajutorul lor și i-a îndrumat la fapte, ca să trimită soli la frații lor. (Fapte 15 : 24—28) Se pare însă sigur, că după ce Isus a venit la templul său și a început la judecată, a îndrumat pe îngerii săi sfinți, ca să facă pașii necesari și să aleagă pe cei nedemni, și folosește pe îngerii săi, ca să servească, să conducă și să îndrume pe cei demni în privința datorităților lor. (Matei 13 : 41) Acest lucru îl face puterea și autoritatea dela Dumnezeu prin Isus Christos; însă în scopul acestei ținte, îngerii sunt de serviciu, și nu parakletos-ul sau Spiritul Sfânt îndeplinește lucrul alegerii. Dacă Spiritul Sfânt în calitate de ajutor ar face lucrul,

atunci n'ar avea nici un înțeles, ca îngeri să fie încredințați cu acest lucru.

* Afară de aceasta se pare clar și aceea, că dupăce rămășița a fost adusă în umbra Celui prea înalt, îngerii Domnului au fost încredințați, ca să țină seamă de interesele acestor credincioși și să-i ajute. „Căci ordin va da pentru tine îngerilor săi, ca în toate căile tale să te păzească.” (Psalm 91 : 11) „Clasa servului” este rânduită să facă servici. În loc ca „servul” cu ajutorul Spiritului Sfânt să înceapă activitatea sa, Scriptura învață clar și lămurit, că Domnul pe îngerii săi îi îndrumă la fapte; și că aceștia lucrează sub supravegherea Domnului și călăuzesc rămășița de pe pământ în privința activității și îndeplinirii datorințelor lor. — Apocalips 8 : 1—7.

* Din 1922 adunarea a făcut așa o lucrare pe pământ, de care n'a mai fost decând stă pământul. Nu se poate susține, că acest lucru de mărturie s'ar fi pus la cale așa ca al învățăceilor din Antiohia, care au fost îndrumați la aceea să trimită soli pe la celelalte adunări: cu mult mai mult trebuie să spunem, că lucrarea aceasta a condus-o și o conduce și acum Domnul Isus Christos, căpetenia „servului” prin îngerii săi. În vremurile de început ale adunării, Spiritul Sfânt a influențat mințile oamenilor, ca să lucreze într'un mod anumit; acum însă Domnul Isus s'a întors la biserică sa, și în timp ce lucrează îngerii lui sfinți, pune în vedere clasa rămășiței, că trebuie să execute un lucru anumit și de ofensivă; acest lucru curge îndeosebi dela 1922 încoace.

Ajutor pentru cine?

* Față de aceasta s'ar putea ridica obiecțiunea, că Spiritul Sfânt în calitate de mângăetor, ajutor și îngrijitor a lucrat în interesul tuturor celor născuți de spirit; însă părerea aceasta nu o sprijinește declarația lui Isus. Când a zis că va ruga pe Părintele ca să trimită spiritul sfânt sau mângăetorul, a vorbit către aceia, pe care i-a chemat în legământul pentru împărăție; se poate presupune, că ei au primit această chemare. Din acest motiv cuminte se poate trage concluzia, că Spiritul Sfânt sau mângăetorul numai în interesul acestora a trebuit să lucreze.

* Isus chiar învățăceilor săi le-a zis, că ei trebuie să aducă roadele împărăției și adauge următoarele: „Mai am multe de a vă spune, dar nu puteți purta greutatea lor; Iar când va fi venit acela, spiritul adevărului, va arăta vouă calea spre tot adevărul, căci nu va vorbi dela sine însuși ci va vorbi câte aude și va vesti vouă cele ce au să vie.” (Ioan 16 : 12, 13) Aceste cuvinte nu se prea pot aplica la aceia, care nu primesc chemarea pentru împărăție. Cei ce fac parte din „clasa turmei mari”, nu sunt o clasă de mângăiați, ci se numesc o clasă care vin din strămtorarea cea mare. Aceștia niciodată nu au primit chemarea pentru împărăție și nici nu au fost primiți în legământ; deci

nu se poate privi de părere cuminte, că Spiritul Sfânt ar fi conlucrat ca mijlocitor în interesul acestora; cu mult mai mult trebuie să deducem, că Spiritul Sfânt numai asupra acelora a lucrat ca mângăetor și ajutor, care au primit chemarea, și din acest motiv au fost în așteptarea împărăției.

* Pe când Domnul s'a prezentat în templul său să înceapă la judecată, a început judecata la casa lui Dumnezeu; aceasta înseamnă, că judecata a început-o la aceia, care erau barem râvnitorii împărăției sau ai casei lui Dumnezeu, deoarece au fost primit chemarea. (I Petru 4 : 17) În cursul acestei judecăți și încercări a bisericii, s'a dovedit „servul bun și credincios” precum și „servul cel rău”. Cei ce formează aceste două clase, trebuie să primească chemarea pentru împărăție; o clasă are starea inimei, cealaltă însă este greșită. Este evident, citatul ce urmează se împlinește în timpul acestei judecăți: „Va trimite fiul omului pe îngerii săi, și vor smulge din împărăția lui toate smintelile și pe cei ce fac fărădelegea.” (Matei 13 : 41) Cei ce vor fi scoși din rândul celor credincioși au trebuit să fie oarecândva râvnitorii împărăției lui Dumnezeu, fiindcă altfel nu s'ar putea aplica la dânsii acest text. Ei au văzut venirea Domnului și a împărăției sale dar nu s'au consacrat Domnului din iubire, deoarece sunt într'o stare rea a inimei și lucrează din egoism, sunt scoși afară. În interesul unora ca aceștia Spiritul Sfânt sigur că nu lucrează ca mijlocitor, și este sigur și aceea, că nici Domnul nu este părținitorul acestora.

* Dacă rezumăm lucrurile pe scurt, următoarele puncte am încercat să le stabilim: în absența Domnului Spiritul Sfânt a fost trimis ca ajutor, mângăetor și îngrijitor și în timpul absenței Domnului Isus Christos s'a îngrijit de treburile bisericii; acest îngrijitor sau ajutor a fost unealta de legătură între Domnul și cei chemați, precum și unealta, prin care în timpul absenței Domnului Isus Christos, au venit la dânsii descoperiri, cunoștințe și îndrumări (Efeseini 1 : 13; 4 : 30; I Tesaloniceni 4 : 8); dupăce Domnul a venit la templul său, ca să facă judecata și încercarea, mai întâi trebuie să se judece aceia, care au primit chemarea; iar aceia care se aleg și se strâng în templu, nu mai sunt avizați la Spiritul Sfânt, ca să fie ajutați sau îngrijii de acela, deoarece Isus Christos este între dânsii și este conducătorul și îngrijitorul lor; dupăce clasa templului va fi deplină și alegerea s'a terminat și toți au fost strânși la Christos, aici sau dincolo de perdea, atunci lucrarea ajutătoare a Spiritului Sfânt încetează. Dacă această presupunere este potrivită, atunci se naște următoarea întrebare: În ce legătură (dacă poate chiar să existe astfel de legătură) este aceasta cu apariția „omului fărădelegii și fiului pierzării”, care a fost anunțat prin cuvintele inspirate ale apostolului? Această întrebare vom examina-o în următorul articol al revistei.

Intrebări pentru studiul berean

1. Ce se înțelegem sub cuvintele lui Isus: „Eu sunt sfânt”? La ce țintește când spune: „Fiți sfinți”?
2. Ce explicații greșite s'au născut din expresiunea „Spiritu Sfânt”?
- 3, 4. Explică și ilustrează ce înțelegem sub „spiritul lui Dumnezeu”?
- 5, 6. Motivează pentru ce se referă cuvântul „acela” la Spiritul Sfânt! Spune ce să înțelegem sub cuvântul „Spiritu Sfânt”!
- 7, 8. Arată prin descrierea lucrului, că asigurarea lui Isus față de învățăcelii săi, că în timpul absenței sale vor avea un îngrijitor, cât de potrivită a fost!
- 9—12. Ilustrează modul lucrării „Spiritu Sfânt”!
- 13—16. Descrie starea bisericii în vârstele întunecate până la venirea a doua a Domnului!
- 17, 18. Ce lucrare a făcut adunarea începând dela prezența a doua a Domnului până la venirea sa la templul său? Descrie natura lucrului dela acel timp încoace!
- 19, 20. Cum este starea actuală a adunării în privința unității credinței, cunoștinței și a activității?
- 21, 22. Isus a zis învățăcelilor, că Părintele va trimite Spiritul Sfânt, ca să-i mângâie și să-i ajute. Ioan dimpotriva zice: „Avem mijlocitor la Tatăl pe Isus Christos, cel neprihănit”; cum le armonizăm pe aceste două declarații?
- 23, 24. Pentru ce va înceta mijlocirea Spiritului Sfânt cu venirea Domnului la templul său?
- 25—27. Explică serviciul ingerilor, la care se referă Matei 24 : 31 și Psalm 91 : 11!
- 28, 29. Arată în interesul cui a fost trimis Spiritul Sfânt de îngrijitor!
30. Stabilitește timpul împlinirii Matei 13 : 41!
31. Fă un rezumat pe scurt al explicațiilor pertractate aici!

W. T. 1. Septembrie 1930.

Lucru de misiune sub greutate

Cu câteva luni înainte Societatea a câștigat un vehicul, ca astfel să poată răspândi vestea împărăției lui Dumnezeu pe coasta Labradorului și Newfoundland. Frații pretutindeni vor citi cu mare interes scrisoarea următoare. Noi ne bucurăm împreună cu acei frați, care au privilegiul, că pot pune mărturie și în acele țări îndepărtate despre adevăr. Domnul se îngrijește de ai săi și binecuvintează toate străduințele referitoare la mărirea numelui său.

Inglee, Canada Bay, Newfoundland
15. Iunie 1930.

Iubiți frați!

Ne bucurăm, că vă putem comunica, că am ajuns la telul călătoriei noastre. Primi noștri pași în acest timp au umblat cu bun succes. După ce am parcurs marea depărtare, nu-am găsit mare teren pentru lucru de misiune, cu toate acestea folosirea ocaziunilor ne-a făcut, ca să ajungem la bun rezultat. Sperăm că încă și mai mare vom ajunge.

Călătoria noastră ne-a adus în ultimul timp în multe primejdii, pe care nu le vom uita ușor. Odată am ajuns într-o furtună, și cu toate că mașina a lucrat cu toată puterea, cu toate acestea aproape timp de o oră am rămas în același loc: și numai după mult timp am ajuns la liman sigur. După ce valurile au biciuit peste vapor și pe noi ne-au aruncat încoace și încolo, într'adevăr ne-a căzut bine, când din nou ne-am simțit pe pământ uscat. Negura deasă deasemenea a format mare piedecă, de două ori a trebuit să ne întoarcem îndărapt și să așteptăm limpezirea vremii. Am avut de lucru și cu multe șiroaie de gheață, au fost între noi chiar și dealuri mari de gheață. Aceste câmpii de gheață aveau o întindere de mile, și ne-a costat multă osteneală, ca să ținem gheața cu rude lungi departe de vaporul nostru numit „Morton”. Se

cunosc cazuri, când gheața a zdrobit în două mijlocul unui astfel de vapor ca pe un chibrit. Din glumă, am pășit pe un bloc de gheață și am fotografiat vaporul nostru. Focile de obicei stau pe gheață, și aici am văzut foarte multe focuri. S'au afundat sub apă, și din nou s'au ridicat, așa s'au jucat, ca pisicile și ne-au oferit un spectacol interesant.

După aceea marea s'a liniștit și totul a devenit plăcut; ne-am îngrijit de o friptură bună tocmai pe acoperișul vaporului, și căpitanul a început să cânte o cântare și toți am fost veseli, în timp ce pe neașteptate ne-am lovit de o stâncă de sub apă. A fost însemnată pe harta mării, dar căpitanul a neglijat puțin lucrul. Vaporul a stat în creștet în linie de 45 de grade și așa s'a părut, că totul este pierdut. Am pregătit luntrea de salvare, am început să învărtim îndărapt robinetele vaporului, și așa peste speranța noastră ne-a reușit să eliberăm vaporul. După examinare amănunțită am constatat, că am trecut peste prundiș, și așa nu am avut nici o pagubă. Ne-am bucurat foarte mult!

Vineri seara în 13. Iunie am ajuns în primul port de pe terenul nostru de lucru. Oamenii ne-au primit cu prietenie, în mijlocul cărora am lăsat multe cărți. Au venit pe acoperișul vaporului, și au vizitat caturile vaporului; se puteau vedea pretutindeni oameni cu bărbi mari, cu păr fâlfâind, jerpeliți și cu eisme mari ne-au întrebat mult și despre multe. Cei mai mulți voiau să știe, că avem și Biblie. În primul loc am lăsat zece Biblie.

Așa credem că în anul acesta suntem mai bine pregătiți, pe oameni și lucrul deasemenea îi cunoaștem mai bine, și eu sperez în lunile viitoare mai mare succes.

Cea mai arzătoare rugăminte a mea este, ca Domnul să vă binecuvinteze bogat.

Fratele vostru din mila lui Dumnezeu

C. J. Franske.

Iubiți Irați!

În darea noastră de seamă totalul cărților răspândite în prima săptămână în Neufundland este de 703 bucăți. Am trecut prin experiențe minunate. Oamenii au fost foarte prietenoși și au ascultat cu plăcere adevărul. Cărțile nu le-am dus afară una câte una ci așa zicând cu lopata. În Englee încă și noaptea la 11 și 30 ne-au cercetat, ca să cumpere o serie întreagă de cărți și cartele de cântări. Aici cântările le cântă după buna metodă veche, și numai dacă ati auzi, cum le cântă.

Din pricina negurei dese am pierdut o zi, și săptămâna aceasta cu toate acestea a fost un record. Odată într-o zi am răspândit peste 200 de cărți. Eu sper că vor fi succese asemănătoare acestora. În St. Anthony ne-am întâlnit cu domnul Colburn Andrei, care, după cum se vede de fapt este din mijlocul copiilor Domnului. S'a bucurat foarte mult de vizita noastră, a fost o seară cu noi și se bucură de adevăr. Acum este în posesiunea unei astfel de serii de cărți care îl va ajuta pe drum.

Celebra misiune Grenfell deasemenia este în St. Anthony. Dr. Grenfell tocmai s'a întors din una dintre călătoriile sale de misiune. Ne-a primit foarte prietenos, a venit pe vaporul nostru, și ne-a întrebât multe de toate, că pentru ce, cum și în ce chip. Nu a cumpărat cărți fiind deja în posesiunea unui mare stoc, dar ne-a reținut acolo toate cărțile de cântări spunându-ne că de acestea au lipsa.

Du toate că m'am năzuit ca să-i fac complet clar munca și scopurile noastre, dar după cum se vede, n'a putut să cuprindă activitatea Cercetătorilor Bibliei. Ne-a vizitat de mai multe ori și odată a adus cu sine o domnișoară cu numele Furlough, una dintre cele mai renumite misionare metodiste, care s'a întors tocmai din concediu din Anglia, și care a voit să ne strângă și nouă mâna.

Am primit invitația, și am vizitat-o, și de fapt am petrecut ore plăcute în casa sa. M'a întrebât dacă sunt cunoscut în Calgary; în cazul acesta ar trebuie să cunosc pe domnul Beaton, care tocmai acum se află acolo la conferință. Ne va compătimi foarte mult, dacă nu ne vom putea întâlni, deoarece domnul Beaton ar vrea foarte cu drag să se întâlnească cu noi. I-am spus, că aceasta fără îndoială așa este.

Fără nici o cerere ne-a dat o scrisoare de recomandare către medicul spitalului de acolo, care ne-a arătat toată clădirea și ne-a explicat toate cele. Spitalul de fapt este o instituție bine aranjată și aprovizionată cu toate lucrurile necesare și în Neufundland numai acesta este unicul loc, unde se poate lua cură de radium. Orfelinatul și camera industrială deasemenia fac o bună impresie, și în acest ținut de nord, unde nu este nici medic, a făcut mult bine. Opt, zece vase, bărci cu motor și remorhere duc înainte circulația. Pe toate acestea le-a dăruit o persoană respectivă o instituție. Misiunea Grenfell se împartășește de o sprijinire bănească fabuloasă, atât din America cât și din Europa. Deacea pe drept pot fi mândri de toată lucrarea și rezultatul lor.

Ca urări de sănătate și de călătorie bună, ne-au lăsat să plecăm cu aceea speranță, că lucrul nostru să se termine cu reușită. Domnul se va îngriji despre aceasta. Dr. Grenfell salută cu iubire Societatea.

Coasta este foarte slab locuită, și dacă așa ne merge lucrul înainte, ce repede vom fi gata. După aceea vom vizita țărmurile Labradorului.

Personalul vaporului este în perfectă armonie, fiecare își face lucrul său cu sârguință. Ne bucurăm de privilegiile noastre, și mulțumim Domnului pentru îngrijirea sa.

Binecuvântarea Domnului să se odărnicească peste tot lucrul. Din mila Domnului.

sunt frațele vostru. J. F. Franske

Oastea lui Christos

Sus voi vitegii lui Christos la războiu!

Iehova vă chiamă în lupta sa.

Pe șanțul Salemului să luptați,

Cu răsunet să sune trâmbița!

Iată națiunile se, însă;

Toți se răscoală contra Domnii

Satan, îi conduce opunându-se!

Ștind că puțin timp are!

Sună chemarea la lupta cea sfântă:

Voi credincioși, stați în rând bucurând,

Arătând încredere în Acela

Care păzeste pe cei credincioși!

Credincioși față de Christos și frați,

Să-i dăm lui Dumnezeu ce i-am promis:

Ardă faclia în mâinile r

Să vestim cu zel împări